

19 новембар 1833

У будуће да се апсеник не погуби одмах без ичијег знања, чим се из апса за то поведе и на место погубљења доведе но да се близу одређеног места погубљења, у једној за то одређеној соби или кући у тешком окову и под тврдом стражом пред погубљење најмане 24 сата задржи и да се околном народу обзиани, да се и где се он налази, па за то време, докле год се осуђени ради угледа задржава, слободно му је и да једе и пије и прашта се с народом, који му буде долазио. Само суд ваља за то време сваку могућину предострожност да има, да не би осуђеник утекао или друго што догодило се. Пре него што се осуђени на место погубљења поведе, ваља надлежни парох да га причести и исповеди.

(Држ. Арх. — Народни Суд, 1903)